

1993 2den Del. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 1994

Stedet ikke her. Hvis man derfor finder, at dette Beløb er for stort, som nu i en hel Række af Aar har staaet paa denne Maade til Hjælp og i mange Retninger til stor Nytte og Gavn, fremfor Alt for dem, som beskæftige sig med vor egen danske Literatur og Sprog og med andre Undersøgelser, som ikke let betale sig, saa kan man afforte Summen, men ikke fordi man har fundet Enkelte, med hvem man ikke var tilfreds. Naar et æret Medlem yttrede, at, naar der kom et andet Forslag frem, var det muligt, at man igjen vilde forandre dette og tage det, der udgik, op igjen, saa synes dette mig at være en forunderlig Maade, thi dersom et saadant Forslag fremkommer — hvilket jeg antager — saa vil jo det Spørgsmaal opstaa, om man finder, at der er Grund til at forsøge Kontoen for denne Mands Bedkommende, eller om man vil lade den blive staaende. Finder man, at der er Grund til at forsøge Kontoen, ja saa er dette jo Thingets Mening, og finder man, at der ikke er Grund dertil, saa vil jo det samme Resultat opnaas, uden at man er gaaet denne, som det forekommer mig, uholdbare Vej. Blot fordi nogle enkelte Medlemmer finde, at de ikke kunne billige den flete Fordeling, da at sige: nu tage vi til Straf herfor et vist Beløb, som vi da selv ganske vilkaarlig bestemme til 1,000 Rd., af den hele Konto, det er efter min Mening fuldstændigt urigtigt. Hermed skal jeg slutte.

Chr. Jensen: Naar den høitærede Minister i sine varme Udtalelser overfor den ærede Drdsfører og overfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har søgt at imødegaa dem med Hensyn til Waisenhuset, er jeg ikke fuldstændig enig med den høitagtede Minister i hans Udtalelser. Jeg tror saaledes, at han gjorde de ærede Medlemmer uret, naar han overfor dem fremhævede den overmaade store Velgjørenhed, som denne Anstalt udfoldede med Hensyn til Børn. Jeg tror, at de ærede Talere i en vis For-

stand vare enige med den høitærede Minister, thi jeg antager ikke, at de ville have denne Anstalt tilintetgjort, men de ville maaffe have dens Virksomhed udfoldet paa en Maade, som mere svarer til den Fundats, hvorefter Anstalten oprindelig var grundlagt. Saavidt jeg forstod dem var det deres Mening, at den skulde komme til at virke over hele Landet, hvorimod den jo nu væsentligst virker her i Kjøbenhavn og efter aldeles paalidelig Rilde kun for de saakaldte penere Folks Børn. Det er denne Grundforskjellighed, som er tilstede imellem den ærede Drdsfører og den høitagtede Minister, der har fremkaldt denne Udtalelse, og jeg maa tilstaa, at jeg fuldstændig billiger Udvalgets Udtalelser i saa Henseende. Da jeg altsaa er enig i, hvad det ærede Udvalg har udtalt med Hensyn til den finantsielle Side af Waisenhuset, skal jeg ikke opholde mig længere derved. — Med Hensyn til hvad den høitærede Minister udtalte om Psalmebøgerne, skal jeg bemærke, at der jo heller ikke er fremkommet nogen Klage over den Maade, hvorpaa Sagen nu er ordnet, men Fortjenesten deraf kan i Virkeligheden ikke særligt tillægges Waisenhuset, thi at Psalmebogsagen er bleven saa godt ordnet, som nu finder Sted, er kun sket ved et Tryk udefra. Naar den høitærede Minister udtalte angaaende Bibelen, at den nu er ordnet med en Nøiagtighed og en Hensigtsmæssighed, som vanskeligt vilde kunne komme tilstede ved nogen privat Mand, forekommer dette mig at være en besynderlig Udtalelse af den høitærede Minister, thi det er en bekjendt Sag, at Waisenhuset slet intet Skridt har foretaget i den Anledning. Waisenhuset har ikke besørget den nye Oversættelse af Bibelen, men den er foranstaltet for et dansk Selskabs Bekostning. Man vil fra aldeles paalidelig Rilde vide, at de forskjellige Udgaver, som det danske Bibelselskab har foranstaltet trykt, ere indvyrdes forskjellige, ja, der skal endog være ikke saa faa Trykfeil deri. Jeg er fuldkommen enig med den høitærede Minister, naar han siger, at Waisenhuset ikke alene har en Ret, men ogsaa